

NOTAT

24. august 2017

[Klik her for at angive tekst.](#)

[/Klik her for at angive tekst.](#)

2. ordførernotat vedrørende forslag til lov om forsikringsformidling

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at gennemføre dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (herefter forsikringsdistributionsdirektivet).

Forsikringsdistributionsdirektivet har til formål at sikre forbrugerne den samme beskyttelse, uanset om de køber deres forsikringer direkte fra forsikringsselskabet, fra en agent eller en anden virksomhed, der formidler forsikringer. Direktivet skal endvidere sikre ligebehandling af de forskellige aktører på forsikringsområdet, så de sikres en "level playing field".

Lovforslaget blev sendt i høring den 23. juni 2017 med frist for afgivelse af høringssvar den 4. august 2017. Der er modtaget 28 høringssvar, hvoraf de 12 indeholder konkrete bemærkninger til lovforslaget.

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte emner i lovforslaget gennemgås og kommenteres nedenfor.

Visse høringssvar har alene givet anledning til redaktionelle samt tekniske ændringer og præciseringer i lovtekst og bemærkninger. Disse ændrer ikke ved den tilsigtede forståelse og substans i det pågældende forslag til lovbestemmelserne og omtales derfor ikke nærmere i dette notat.

Visse høringssvar indeholder bemærkninger til indholdet af de bekendtgørelser, som skal udstedes med hjemmel i lovforslaget. Disse bemærkninger vil blive taget i betragtning i forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelserne. Enkelte af bemærkningerne har dog givet anledning til en præcisering af lovforslagets bemærkninger med henblik på at sikre den tilsigtede forståelse af lovforslaget. Disse ændringer vil ikke nærmere blive omtalt i dette notat.

2. Generelle bemærkninger

De hørte parter er generelt positive over for, at lovforslaget altovervejende er udtryk for en direktivnær implementering.

Dansk Erhverv, Forsikring & Pension (F&P), Finans & Leasing, Finans Danmark og Danmarks Rejsebureau Forening (DRF) finder det uensigtsmæssigt, at lovforslaget har været i høring i sommerferieperioden.

Dansk Erhverv, Finans Danmark og F&P finder det endvidere uhenigtsmæssigt, at de tilhørende bekendtgørelser først sendes i høring i oktober, hvilket er ca. et halvt år før reglernes ikrafttræden.

F&P finder det bemærkelsesværdigt, at lovgivningen for forsikringselskaber ikke på tilsvarende måde som for forsikringsformidlere, fastsættes i en særskilt lov. F&P opfordrer til, at lov om finansiel virksomhed snarest muligt revideres og moderniseres. F&P forslår i den forbindelse, at Finanstilsynet i mellemtiden udarbejder en matrix over, hvilke regler, der gælder for forsikringselskaber.

Dansk Erhverv finder, at direktivets artikel 17-30 om god skik burde være skrevet direkte ind i lovforslaget og dermed underlagt den almindelige lovgivningsproces i Folketinget.

Kommentar

Lovforslaget blev sendt i høring den 23. juni 2017 med en høringsfrist på seks uger, som udløb den 4. august 2017. Arbejdet med gennemførelsen af forsikringsdistributionsdirektivet har haft fokus på en direktivnær implementering. Processen med gennemførelsen af direktivet har involveret en række interessenter og flere nabotjek for at skabe det bedste grundlag for en så hensigtsmæssig implementering som muligt. Det har medført, at selve udarbejdelsen af lovforslaget har været tidskrævende. Det har på denne baggrund ikke været muligt at sende lovforslaget i høring før.

De bekendtgørelser, der udstedes med hjemmel i dette lovforslag, forventes sendt i høring samtidig med lovforslagets fremsættelse.

F&Ps ønske om en opdeling af lov om finansiel virksomhed og ønsket om en matrix over love og bekendtgørelser, der gælder for forsikringselskaber, ligger ikke inden for rammerne af dette lovforslag.

Direktivets god skik bestemmelser vil blive gennemført ved en bekendtgørelse, da bestemmelserne vil være af en mere teknisk karakter og skal kunne ændres i takt med udviklingen på det finansielle område og den generelle udvikling i samfundet. Desuden er brugen af bekendtgørelser i overensstemmelse med sædvanlig praksis inden for den finansielle regulering i Danmark.

3. Bemærkninger til konkrete emner

De enkelte høringssvar behandles nedenfor med udgangspunkt i følgende overordnede opdeling:

- 3.1. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
- 3.2. Anvendelsesområde og definitioner
 - 3.2.1. Anvendelsesområdet og definitionen af accessoriske forsikringsformidlere

- 3.2.2. Lovforslagets anvendelsesområde og beløbsgrænserne i § 1, stk. 2, nr. 2
- 3.2.3. Lovforslagets anvendelsesområde og undtagelserne i § 1, stk. 3
- 3.2.4. Hvornår omfattes kreditinstitutter og investeringselskaber af loven
- 3.2.5. Definitionen af forsikringsdistribution og forholdet til sammenligningsportaler
- 3.3. Registreringskrav
 - 3.3.1. Krav til førelse af et register over selskabernes accessoriske forsikringsformidlere
 - 3.3.2. Forpligtelse til løbende kontrol af registrerede virksomheder
- 3.4. Egnetheds- og hæderlighedskrav
 - 3.4.1 Egnetheds- og hæderlighedskrav for ledelsen i forsikrings- og genforsikringsformidlere
 - 3.4.2. Hæderlighedskrav for ansatte i accessoriske forsikringsformidlere med ansvar for distribution af forsikrings- og genforsikringsprodukter
- 3.5. Regler om god skik, aflønning m.v.
 - 3.5.1. Mulighed for udlevering af informationsmateriale
 - 3.5.2. Aflønning
- 3.6. Uafhængige forsikringsformidlere
 - 3.6.1. Definitionen af uafhængige forsikringsformidlere
 - 3.6.2. Forbud mod at uafhængige forsikringsformidlers ansatte har dobbeltansættelser eller lignende
 - 3.6.3. Afklaring af provisionsforbuddet
 - 3.6.4. Yderligere oplysningsforpligtelser til ikke-uafhængige forsikringsformidler
 - 3.6.5. Krav til uafhængige forsikringsformidlere om fremlæggelse af rapport til kunden og om en skriftlig formulering af kundens krav og behov
- 3.7. Øvrige
 - 3.7.1. Finanstilsynets tilsyn med accessoriske forsikringsformidlere
 - 3.7.2. Forhandlede retningslinjer
 - 3.7.3. Whistleblowerordning
 - 3.7.4. Grænseoverskridende salg via internettet
 - 3.7.5 Forsikringsformidlers årlige indberetninger
 - 3.7.6. Tilføjelse af ny bestemmelse om forsikring af store risici

3.1. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Dansk Erhverv, Forsikring & Pension (F&P), Finans Danmark, Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA) og Danmarks Rejsebureau Forening (DRF) er ikke enige i lovforslagets vurdering af de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet og anmoder om, at der foretages en ny beregning.

DRF bemærker, at lovforslagets § 38 om virksomhedernes betaling af afgift til Finanstilsynet ikke tydeligt redegør for, hvorvidt accessoriske forsikringsformidlere skal betale afgift. I så fald vil dette efter DRFs opfattelse have stor betydning for lovforslagets økonomiske konsekvenser.

Kommentar

Med henblik på at sikre, at lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser er beskrevet korrekt, foreslås det, at afsnittet herom præciseres, så det mere tydeligt fremgår, hvilke omkostninger, der er omfattet af lovforslaget.

Det foreslås præciseret, at der vil blive udstedt en række bekendtgørelser, som samlet set vil bringe gennemførelsen af forsikringsdistributionsdirektivet betydeligt over tærskelværdien på de 4 mio. kr. Da indholdet og dermed byrderne af bekendtgørelserne ikke på nuværende tidspunkt er endeligt fastlagt, medtages konsekvenserne af disse regler ikke i vurderingen af lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser. Disse konsekvenser vil blive vurderet i forbindelse med udstedelsen af hver enkelt bekendtgørelse.

Det foreslås endvidere præciseret, at de regler, der udstedes af EU-Kommissionen i form af niveau-2 regulering, formentligt vil medføre byrder, men at indholdet af reglerne heller ikke på nuværende tidspunkt er kendt.

Det foreslås samtidig præciseret i bemærkningerne til lovforslagets § 38, at accessoriske forsikringsformidlere ikke skal betale afgift. Endvidere foreslås det, at afsnittet om erhvervsøkonomiske konsekvenser tilpasses, så der indsættes et afsnit om afgifter.

3.2. Anvendelsesområde og definitioner

3.2.1. Anvendelsesområdet og definitionen af accessoriske forsikringsformidlere

Forsikring & Pension (F&P), Finans og Leasing, Dansk Erhverv og Danmarks Rejsebureau Forening (DRF) finder, at lovforslagets bemærkninger mangler en uddybning og præcisering af, hvornår accessoriske forsikringsformidlere er omfattet af loven.

Generelt ønsker de nævnte interessenter, at bemærkningerne til loven tilføjes flere eksempler, herunder særligt for så vidt angår beløbsgrænserne i lovforslagets § 1, stk. 2, nr. 2, samt eksempler på hvilke accessoriske forsikringsprodukter, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet.

F&P anfører endvidere, at det er uhensigtsmæssigt, at en række accessoriske forsikringsformidlere ikke er omfattet af loven, og at der stilles for-

skellige krav til de forskellige formidlere. F&P lægger vægt på, at ensartede formidlingssituationer reguleres ens.

Forbrugerrådet Tænk opfordrer til, at anvendelsesområdet udvides til at omfatte accessoriske forsikringsprodukter, der har en værdi på under 600 euro. Ændringen foreslås, fordi det efter deres opfattelse ikke er rimeligt, at distributører af disse forsikringer ikke skal leve op til samme oplysningskrav som de øvrige forsikringsdistributører, blot fordi forsikringen sælges som et supplement til en vare eller tjenesteydelse.

Kommentar

Lovforslagets anvendelsesområde er udtryk for en direktivnær implementering af forsikringsdistributionsdirektivet. Direktivets præambelbetragtning nr. 15 fastsætter, at direktivet ikke bør finde anvendelse på accessorisk forsikringsdistributionsvirksomhed, hvis præmiebeløbet ikke overstiger et bestemt beløb, og de dækkede risici er begrænsede. Der er derfor ved fastlæggelsen af anvendelsesområdet i direktivet foretaget en afvejning af, hvilke distributører der bør være omfattet af anvendelsesområdet.

Det kan desuden nævnes, Kommissionen i medfør af direktivets artikel 41, stk. 1, senest den 23. februar 2021 skal fremsende en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af anvendelsesområdet i direktivet. Rapporten skal på baggrund af oplysninger fra medlemslandene og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Pensionsområdet (EIOPA) indeholde en vurdering af, om direktivets anvendelsesområde fortsat er hensigtsmæssigt under hensyn til forbrugerbeskyttelsen, proportionaliteten af behandlingen af de forskellige forsikringsdistributører og den administrative byrde, der pålægges de kompetence myndigheder og de forskellige forsikringsdistributionskanaler.

Med henblik på at sikre en korrekt gennemførelse af forsikringsdistributionsdirektivets anvendelsesområde og undtagelsen for visse accessoriske forsikringsformidlere foreslås det, at det både i lovforslagets almindelige bemærkninger og i de specielle bemærkninger til § 1 nærmere præciseres, hvornår accessoriske forsikringsformidlere er omfattet af loven.

Det foreslås præciseret, hvordan beløbsgrænserne i lovforslagets § 1, stk. 2, skal anvendes i vurderingen.

Det foreslås endvidere præciseret, at det ikke er den enkelte forsikring, der skal registreres, men at det er virksomhedens samlede forsikringsdistributionsportefølje, der er afgørende for, om en accessorisk forsikringsformidler er omfattet af lovforslaget og dermed skal registreres.

Hvis en accessorisk forsikringsformidler udelukkende distribuerer produkter, der er omfattet af anvendelsesområdet, vil den pågældende være omfattet af lovforslaget og vil skulle registreres. Finanstilsynet vil føre

tilsyn med den accessoriske forsikringsformidlers overholdelse af reglerne.

Accessoriske forsikringsformidlere, der både distribuerer produkter, der er omfattet af anvendelsesområdet, og produkter, der er undtaget fra anvendelsesområdet, vil være omfattet af lovforslaget og kravet om registrering m.v. Det medfører, at den accessoriske forsikringsformidler vil være underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Finanstilsynet vil imidlertid føre et differentieret tilsyn. Det medfører, at når den accessoriske forsikringsformidler distribuerer forsikringer, der er undtaget fra anvendelsesområdet, skal den accessoriske forsikringsformidler alene leve op til de samme krav som en accessorisk forsikringsformidler, der udelukkende distribuerer produkter, der er undtaget fra anvendelsesområdet, jf. nedenfor.

En accessorisk forsikringsformidler, der udelukkende distribuerer produkter, der er undtaget fra anvendelsesområdet, er ikke direkte omfattet af lovforslaget og skal ikke registreres. Et forsikringsselskab eller en forsikringsformidler, der distribuerer forsikringer gennem en accessorisk forsikringsformidler, der alene distribuerer forsikringer, der er undtaget fra anvendelsesområdet, skal dog sikre, at den accessoriske forsikringsformidler opfylder følgende grundlæggende krav:

- 1) Stiller oplysninger til rådighed for kunden, forud for indgåelsen af aftalen, om formidlerens navn og adresse og oplysning om, hvor kunden kan klage.
- 2) Har passende og forholdsmæssige ordninger med henblik på at sikre overholdelse af reglerne om god skik, herunder reglerne om aflønning og krydssalg samt for at tage højde for kundens krav og behov inden forslaget til aftale.
- 3) Udleverer et standarddokument med oplysninger om forsikringsproduktet til kunden forud for indgåelsen af aftalen.

På den måde vil en accessorisk forsikringsformidler, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet, alligevel i et vist omfang blive forpligtet til at overholde en række af direktivets krav.

3.2.2. Lovforslagets anvendelsesområde og beløbsgrænserne i § 1, stk. 2, nr. 2

Danmarks Rejsebureau Forening (DRF) anfører, at lovforslagets bemærkninger til § 1, stk. 2, nr. 1, litra b, om, at rejseforsikringer ikke omfattes af reglerne, må bero på en forudsætning om, at rejseforsikringer ikke overstiger beløbsgrænserne i § 1, stk. 2, nr. 2.

DRF anfører endvidere, at det ikke er hensigtsmæssigt, at beløbsgrænserne i § 1 er nominelt fastsat i lovteksten, da mulighederne for en pristalsregulering i den henseende begrænses.

Kommentar

For at sikre en korrekt forståelse af lovforslaget forslås det, at det præciseres i bemærkningerne, at rejseforsikringer ikke er omfattet af reglerne under forudsætning af, at rejseforsikringerne ikke overstiger beløbsgrænserne i § 1, stk. 2, nr. 2.

Beløbsgrænserne i § 1 er udtryk for en direktivnær implementering af forsikringsdistributionsdirektivet, og direktivet giver ikke mulighed for løbende at foretage en pristalsregulering af beløbsgrænserne.

3.2.3. Lovforslagets anvendelsesområde og undtagelserne i § 1, stk. 3

Forsikring & Pension (F&P) anfører, at lovforslagets bemærkninger til § 1, stk. 3, nr. 1, om, at i det tilfælde, hvor et pengeinstitut foreslår en kunde at tegne en forsikring i et bestemt forsikringselskab, så vil denne aktivitet ligeledes være omfattet af loven, ikke er korrekt.

Finans Danmark har på baggrund af lovforslagets bemærkninger til § 1, stk. 3, forstået bestemmelsen for vidtgående.

F&P ønsker endvidere, at der i lovforslagets § 1, stk. 3, indsættes et yderligere nummer, hvoraf det skal fremgå, at et administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab ikke er omfattet af loven.

Kommentar

For at sikre en korrekt forståelse af lovforslaget forslås det, at det præciseres i bemærkningerne, at når et pengeinstitut alene henviser kunden til et forsikringselskab, så udøver pengeinstituttet ikke forsikringsdistribution.

Lovforslagets anvendelsesområde er udtryk for en direktivnær implementering af forsikringsdistributionsdirektivet. Direktivet indeholder ikke en undtagelse for administrerende selskaber i et forsikringsadministrationselskab, som foreslået af F&P, hvorfor forslaget om at tilføje en yderligere undtagelse ikke kan imødekommes.

3.2.4. Hvornår omfattes kreditinstitutter og investeringsselskaber af loven

Forsikring & Pension (F&P), Danske Erhverv, Finans Danmark og Finans og Leasing finder, at det er uklart, hvornår kreditinstitutter og investeringsselskaber yder forsikringsformidling og ikke accessorisk forsikringsformidling.

Generelt ønsker de nævnte parter, at det bliver uddybet og eksemplificeret, hvornår kreditinstitutter og investeringsselskaber bliver omfattet af reglerne.

Forbrugerrådet Tænk er bekymret for, at forbrugerbeskyttelsen ikke er tilstrækkelig, når kreditinstitutter og investeringsselskaber udøver accessorisk forsikringsformidling. Forbrugerrådet Tænk opfordrer til, at det sikres, at kreditinstitutter og investeringsselskaber er omfattet af en tilsvarende lovgivning i et andet regulerings-regi eller alternativt, at de omfattes af lovforslaget, også når de udelukkende udøver accessorisk forsikringsformidlingsvirksomhed.

Kommentar

Definitionen af accessoriske forsikringsformidlere er udtryk for en direktivnær gennemførelse af forsikringsdistributionsdirektivet.

Det fremgår af definitionen af accessoriske forsikringsformidlere, at kreditinstitutter og investeringsselskaber ikke kan være accessoriske forsikringsformidlere.

Der skal derfor skelnes mellem de kreditinstitutter og investeringsselskaber, der alene udbyder forsikringsprodukter, der kan karakteriseres som værende et accessorium til en vare eller en tjenesteydelse, og dem, der udøver forsikringsformidling.

Vurderingen af, om et kreditinstitut eller et investeringsselskab yder forsikringsformidling, vil bero på en konkret vurdering.

Det fremgår af forsikringsdistributionsdirektivets præambelbetragtning nr. 5, at forskellige former for personer og institutioner kan distribuere tilbud om forsikringsprodukter. Lige behandling af udbyderne og forbrugerbeskyttelse forudsætter, at alle disse personer og institutioner er omfattet af dette direktiv.

Forbrugerne bør være omfattet af det samme beskyttelsesniveau på trods af forskellene mellem distributionskanalerne. Det er derfor anset for væsentligt, at der er lige vilkår mellem distributører for at garantere, at det samme beskyttelsesniveau finder anvendelse, uanset distributionskanal.

På baggrund af de nævnte hensyn vil vurderingen af, om et kreditinstitut eller et investeringsselskab yder accessorisk forsikringsformidling skulle foretages restriktivt.

Kommissionen har på baggrund af en henvendelse fra Finanstilsynet mundtligt tilkendegivet, at i tilfælde af, at et pengeinstitut alene distribuerer en rejseforsikring i forbindelse med salg af et kreditkort, vil dette være at betragte som en accessorisk forsikringsydelse, hvorfor pengeinstituttet ikke skal have tilladelse som forsikringsformidler. Denne tilkendegivelse må ses i sammenhæng med, at det af forsikringsdistributionsdirektivets præambelbetragtning nr. 15 fremgår, at direktivet ikke finder anvendelse på accessorisk virksomhed, hvis præmiebeløbet ikke overstiger et bestemt lavere beløb, og hvor de dækkede risici er begrænsede.

Da der ikke er tradition for at yde formålsbestemte lån og kreditter, foreslås det præciseret i lovforslagets specielle bemærkninger til § 2, stk. 1, nr. 5, at forsikringsprodukter, som kreditinstitutter distribuerer i forbindelse med kundens optagelse af et lån, som udgangspunkt ikke vil være at betragte som accessoriske forsikringsydelse, medmindre forsikringsproduktet alene forsikrer kundens manglede tilbagebetaling af lånet.

Husforsikringer, bilforsikringer, indboforsikringer m.v., som distribueres i forbindelse med kundens optagelse af et lån i et kreditinstitut, vil derfor ikke kunne anses for at være en accessorisk forsikringsydelse. Forsikringsproduktet knytter sig ikke til det produkt, som banken yder, men knytter sig til den ydelse, kunden erhverver for lånet/bankens produkt.

3.2.5. Definitionen af forsikringsdistribution og forholdet til sammenligningsportaler

Forsikring & Pension (F&P) anfører, at det af bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1, fremgår, at forsikringsdistribution omfatter den virksomhed, som sammenligningsportaler udøver, under forudsætning af, at kunden via sammenligningsportalen har mulighed for at indgå en aftale enten direkte på sammenligningsportalen eller ved at blive viderestillet fra sammenligningsportalen til udbyderen. F&P gør opmærksom på, at Finanstilsynet efter deres opfattelse ved flere lejligheder har tilkendegivet, at "Forsikringsguiden" falder uden for direktivets anvendelsesområde.

Kommentar

Definitionen af forsikringsdistribution omfatter bl.a. den virksomhed, der består i levering af oplysninger om en eller flere forsikringsaftaler i overensstemmelse med kundernes valgte kriterier via en hjemmeside eller andre medier og udarbejdelse af en prioriteret liste over forsikringsprodukter, der omfatter pris- og produktsammenligninger, eller rabat på prisen for en forsikringsaftale, hvis kunden er i stand til direkte eller indirekte at indgå en forsikringsaftale via det pågældende medie. Definitionen af en forsikringsformidler omfatter en fysisk eller juridisk person, som ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab, eller deres ansatte, og som ikke er en accessorisk forsikringsformidler, der mod vederlag indleder eller udøver forsikringsdistributionsvirksomhed.

Vurderingen af om en sammenligningsportal er omfattet af definitionen forsikringsdistribution, og om udbyderen af sammenligningsportalen er en forsikringsformidler, vil bero på en konkret vurdering.

Kommissionen har mundtligt tilkendegivet over for Finanstilsynet, at en brancheorganisation kan være en forsikringsformidler, hvis den udbyder en sammenligningsportal. Dette vil imidlertid forudsætte, at man via sammenligningsportalen har mulighed for at indgå en aftale enten direkte

på sammenligningsportalen eller ved at blive viderestillet fra sammenligningsportalen til udbyderen. Hvis sammenligningsportalen kun inddrager brancheorganisationens medlemmer og sammenligningen sker med henblik på at skabe en indtjening til brancheorganisationens medlemmer, vil dette endvidere tale for, at udbyderen af sammenligningsportalen skal have tilladelse som forsikringsformidler.

3.3. Registreringskrav

3.3.1. Krav til førelse af et register over selskabernes accessoriske forsikringsformidlere

Forsikring & Pension (F&P) oplyser, at de i modsætning til tidligere tilkendegivelser, ikke længere støtter forslaget om, at de på vegne af deres medlemmer kan føre et register over deres medlemmers accessoriske forsikringsformidlere. F&P støtter imidlertid bestemmelsen i lovforslagets § 5, stk. 2, hvorefter danske forsikringsselskaber og filialer skal registrere de accessoriske forsikringsformidlere, som de har indgået aftaler med.

Kommentar

Lovforslagets § 5, stk. 3, indeholder en bestemmelse om, at forsikringsselskaber og filialer kan indgå en aftale med F&P om, at organisationen fører det pågældende register. Det er således ikke et krav i lovforslaget at F&P fører det pågældende register. Det vurderes hensigtsmæssigt, at muligheden for at indgå denne aftale med F&P fortsat eksisterer. Hvis F&Ps vurdering af et samlet register ændrer sig, vil loven således ikke være til hinder for oprettelsen af et sådan register.

F&Ps høringssvar vedrørende et fælles register for sine medlemmer giver imidlertid anledning til en ændring af lovforslaget. Lovforslagets § 5, stk. 2, forslås ændret således, at de oplyste virksomheder ikke skal oprette og føre et offentligt register, men at de i stedet skal registrere de accessoriske forsikringsformidlere i Finanstilsynets register. Dette vil sikre en korrekt gennemførelse af forsikringsdistributionsdirektivets artikel 3, stk. 3, hvorefter medlemslandene skal oprette et fælles informationssted, der giver nem og hurtig adgang til oplysninger fra registrene, som skal samles elektronisk og ajourføres løbende.

3.3.2. Forpligtelse til løbende kontrol af registrerede virksomheder

Forsikring & Pension (F&P) anfører, at de støtter forslaget om, at danske forsikringsselskaber og filialer i Danmark af et forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet EU/EØS-land, skal registrere de accessoriske forsikringsformidlere, som de har indgået en aftale med. F&P anfører dog samtidig, at det er ganske ressourcekrævende for de berørte selskaber og filialer at kontrollere, om registreringskravene er opfyldt.

Derudover er det efter F&Ps opfattelse endnu mere ressourcekrævende, at forsikringsselskaberne og filialerne i henhold til lovforslagets § 8, stk. 1, forpligtes til løbende at kontrollere, at de registrerede accessoriske forsikringsformidlere fortsat opfylder betingelserne for registrering. F&P bemærker i relation hertil, at det i artikel 3, stk. 4, 5. afsnit, i forsikringsdistributionsdirektivet fremgår, at kontrolforpligtelsen påhviler den kompetente myndighed.

Kommentar

Når forsikringsselskaber og filialer af forsikringsselskaber indgår samarbejdsaftaler med accessoriske forsikringsformidlere, formodes parterne allerede at have en dialog om den accessoriske forsikringsvirksomhed. Det vurderes at være naturligt, at denne dialog tilrettelægges, så den accessoriske forsikringsformidler leverer de oplysninger, der skal til for, at forsikringsselskabet eller filialen kan kontrollere, at betingelserne for registrering er opfyldt. Hvis registreringen skal foretages af forsikringsselskabet eller filialen, men Finanstilsynet samtidig skal kontrollere, at betingelserne for registrering er opfyldt, vil den accessoriske forsikringsformidler også skulle indgå en dialog med Finanstilsynet.

For så vidt angår den løbende kontrol, foreslås det, at lovforslagets § 8, stk. 1, ændres således, at det vil påhvile Finanstilsynet at føre den løbende kontrol med om den accessoriske forsikringsformidler fortsat opfylder betingelserne for registrering. Dette vil sikre en korrekt gennemførelse af forsikringsdistributionsdirektivets artikel 3, stk. 4, 5. afsnit. Det foreslås dog, at forsikringsselskabet eller filialen bliver forpligtet til at meddele Finanstilsynet, hvis de bliver bekendt med omstændigheder, der giver anledning til, at Finanstilsynet bør undersøge, om en accessorisk forsikringsformidler, som det pågældende forsikringsselskab eller filial har registreret, fortsat opfylder betingelserne for registrering.

3.4. Egnetheds- og hæderlighedskrav

3.4.1. Egnetheds- og hæderlighedskrav for ledelsen i forsikrings- og genforsikringsformidlere

Forsikringsmæglerforeningen anfører i sit høringssvar, at det bør præciseres i lovforslagets § 9, om krav til egnethed og hæderlighed, at det er Finanstilsynet, som skal vurdere, hvorvidt kravene i bestemmelsen er opfyldt.

Finans og Leasing anfører i sit høringssvar, at det er interessant at vide, om egnetheds- og hæderlighedskrav efter lov om finansiel virksomhed adskiller sig fra kravene i lovforslagets § 9, og om bankerne ved at opfylde egnetheds- og hæderlighedskravene i lov om finansiel virksomhed ligeledes opfylder kravene i lovforslagets § 9, hvilket de formoder.

Kommentar

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at Finanstilsynet påser, om en person, der tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør, har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve hvervet eller varetage stillingen i virksomheden. Lovforslaget indebærer derfor, at Finanstilsynet fortsat vil være ansvarlig for at foretage denne vurdering. Da dette allerede fremgår af bemærkningerne, vil dette ikke blive præciseret yderligere.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lovforslaget, at egnetheds- og hæderlighedskravene varierer afhængig af, hvilken ledelsespost og hvilken type virksomhed, der er tale om, og at man ikke kan overføre en egnetheds- og hæderlighedsvurdering fra en virksomhed til en anden.

Da der kan være stor forskel på drift af eksempelvis et pengeinstitut og drift af en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler, adskiller lovforslagets egnetheds- og hæderlighedskrav sig i praksis fra kravene i lov om finansiel virksomhed. Det forhold, at et ledelsesmedlem opfylder kravene i lov om finansiel virksomhed medfører således ikke automatisk, at personen også opfylder lovforslagets egnetheds- og hæderlighedskrav for ledelsesmedlemmer i forsikringsformidlere og genforsikringsformidlere. Det betyder, at Finanstilsynet vil foretage en konkret vurdering af, om personen har de fornødne kompetencer til at varetage den specifikke ledelsespost i den konkrete forsikringsformidler eller genforsikringsformidler. Det følger allerede af lovforslagets bemærkninger, at man ikke kan overføre en egnetheds- og hæderlighedsvurdering fra en virksomhed til en anden, og det vil derfor ikke blive præciseret yderligere.

3.4.2. Hæderlighedskrav for ansatte i accessoriske forsikringsformidlere med ansvar for distribution af forsikrings- og genforsikringsprodukter

Dansk Erhverv, Forsikring & Pension (F&P) og Danmarks Rejsebureau Forening (DRF) anfører i deres høringssvar, at lovforslaget klart bør definere, hvad der menes med ”en ansat i en accessorisk forsikringsformidler med ansvar for distribution af accessoriske forsikringer”, idet det efter deres opfattelse følger af direktivet, at kravet omfatter personer i ledelsesstrukturen, som er ansvarlige for distribution af forsikrings- og genforsikringsprodukter – og ikke alle ansatte i virksomheden.

F&P anfører i sit høringssvar, at det bør fremgå af bemærkningerne til lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 1, at det er op til den enkelte virksomhed at beslutte, hvordan kravet om hæderlighed skal dokumenteres, hvilket kan være i form af en egenattest eller en straffeattest. F&P anfører også, at de krav, som accessoriske forsikringsformidlere skal opfylde for at blive registreret, skal være proportionale i forhold til de aktiviteter, de udøver.

Dansk Erhverv og DRF anfører i deres høringssvar, at det bør tydeliggøres i lovforslagets bemærkninger, hvem der er pligtssubjekt i forhold til oplysningsforpligtelserne efter lovforslagets § 10, stk. 2, og i hvilket om-

fang virksomhederne er medansvarlige for at sikre, at ansatte med ansvar for distribution af accessoriske forsikringer indledningsvist og løbende opfylder hæderlighedskravet i lovforslagets § 10, stk. 1.

Dansk Erhverv anfører desuden i sit høringssvar, at det må antages, at en virksomhed, ved registrering hos Finanstilsynet, ikke skal dokumentere, at lovforslagets hæderlighedskrav for ansatte i accessoriske forsikringsformidlere, er opfyldt, idet oplysningsforpligtelsen efter § 10, stk. 1, påhviler den ansatte.

Dansk Erhverv og DRF anfører i deres høringssvar, at ordlyden af lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 2, må forstås sådan, at det alene er aktuelle sager om konkurs, som indgår i hæderlighedsvurderingen af ansatte i accessoriske forsikringsformidlere med ansvar for distribution af forsikrings- og genforsikringsprodukter, idet den tidsmæssige udstrækning ikke er berørt i bemærkningerne. Dette betyder, at forhold, hvor en person tidligere har været erklæret konkurs, men hvor bobehandlingen er endeligt opgjort, ikke indgår i hæderlighedsvurderingen.

Dansk Erhverv anfører endvidere, at lovforslagets § 28, hvorefter Finanstilsynet får hjemmel til at påbyde en accessorisk forsikringsformidler at afsætte en ansat med ansvar for distribution af accessoriske forsikringer, hvis vedkommende ikke overholder hæderlighedskravene i § 10, stk. 1, må betyde, at virksomheden kun har pligt til at iværksætte tiltag over for medarbejderen, når der foreligger et påbud fra Finanstilsynet, og at straf-feretlige sanktioner overfor virksomheden, alene kan komme på tale, såfremt virksomheden ikke efterlever Finanstilsynets påbud.

Dansk Erhverv og DRF anfører tillige, at bemærkningerne til lovforslagets § 28 bør præcisere, hvad der forstås ved ”afsætte”.

DRF anfører desuden, at det er vigtigt, at lovforslagets overgangsregler til § 10 fastholdes af hensyn til mobiliteten på arbejdsmarkedet.

Kommentar

Lovforslagets § 10 finder ikke anvendelse for alle ansatte i accessoriske forsikringsformidlere, men finder kun anvendelse for personer i ledelsesstrukturen med ansvar for distribution af accessoriske forsikringer, jf. forsikringsdistributionsdirektivets artikel 10, stk. 3, sidste afsnit. Det er som udgangspunkt de accessoriske forsikringsformidlere, som skal identificere, hvilke personer, som har det overordnede ledelsesansvar for distribution af accessoriske forsikringer, baseret på en konkret vurdering af de enkelte personer. I praksis sondres mellem store og små accessoriske forsikringsformidlere under hensyntagen til deres størrelse, interne organisation samt omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter. I små accessoriske forsikringsformidlere kan det f.eks. være den anmeldte direktør, hvorimod i større accessoriske forsikringsformidlere kan det være personer med overordnet ledelsesansvar for distribution af accessoriske

forsikringer, som refererer direkte til den anmeldte direktør. For at imødekomme høringssvarene vil lovforslagets bemærkninger blive præciseret i overensstemmelse hermed.

Det følger af ordlyden af artikel 10, stk. 3, i forsikringsdistributionsdirektivet, at personer i accessoriske forsikringsformidlere med ansvar for distribution af accessoriske forsikringer som minimum skal have en ren straffeattest eller en anden tilsvarende national attest. Det er på den baggrund Finanstilsynets praksis, at dokumentation for, at en person ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, skal dokumenteres ved fremsendelse af en ren straffeattest. Kravet kan ikke opfyldes med en såkaldt egenattest. Da en ren straffeattest kan rekvireres elektronisk i Danmark via borger.dk, vil dette krav i praksis også være mindre byrdefuldt for de ansatte frem for udfyldelse af en egenattest. Det vil blive præciseret i bemærkningerne, at dokumentationskravet er en direktivnær implementering af forsikringsdistributionsdirektivets artikel 10, stk. 3.

Ifølge forsikringsdistributionsdirektivet påhviler det de relevante personer i ledelsesstrukturen, som er ansvarlige for distribution af forsikrings- og genforsikringsprodukter, at godtgøre, at de besidder den viden og de færdigheder, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver. En accessorisk forsikringsformidler skal dog som led i den almindelige drift sikre sig, at gældende ret iagttages, herunder skal virksomheden ved ansættelse af ansatte med overordnet ledelsesansvar for distribution af accessoriske forsikringer sikre sig, at lovforslagets § 10, stk. 1, om hæderlighedskrav er opfyldt. I praksis betyder det, at en accessorisk forsikringsformidler ved ansættelse af den pågældende medarbejder f.eks. skal anmode om at få udleveret en straffeattest, hvilket virksomhederne allerede gør i dag i forbindelse med den almindelige ansættelsesproces.

Virksomhederne har ifølge lovforslaget som udgangspunkt ikke løbende pligt til at overvåge, om deres ansatte opfylder hæderlighedskravene i lovforslaget. Hvis en accessorisk forsikringsformidler som led i den almindelige drift af virksomheden bliver opmærksom på, at en ansat med overordnet ledelsesansvar for distribution af accessoriske forsikringer ikke længere opfylder lovforslagets hæderlighedskrav, vil det dog være almindelig god governance, at virksomheden træffer nødvendige foranstaltninger for at sikre sig, at virksomheden overholder gældende ret, herunder lovforslagets hæderlighedskrav. Lovforslagets § 10, stk. 2, skal dog ses i sammenhæng med lovforslagets § 4 om registrering, idet virksomheden for så vidt angår lovforslagets § 10, stk. 1, er underlagt en særskilt oplysningsforpligtelse i medfør af lovforslagets § 4 over for den registreringsansvarlige. For at imødekomme høringssvarene er forholdet præciseret i bemærkningerne.

Det er korrekt, som anført af Dansk Erhverv og DRF, at lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 2, omfatter personens aktuelle sager om konkurs. Det vil

dog som udgangspunkt altid være en samlet, konkret vurdering om kravene i lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt, idet bestemmelsens nr. 2 skal ses i sammenhæng med nr. 3, hvorefter det forhold, at en person er fratrukket sin stilling på grund af en personlig konkurssag i medfør af nr. 2, må påregne, at vedkommende i en periode efter forløbet er afsluttet, formentlig ikke vil blive betragtet som at opfylde lovforslagets § 10, stk. 1, jf. bestemmelsens nr. 3. Det vil dog altid være en konkret vurdering. Det er derfor ikke korrekt, at forhold, hvor en person tidligere har været konkurs, men hvor bobehandlingen er endeligt opgjort, ikke indgår i den samlede hæderlighedsvurdering efter lovforslagets § 10, stk. 1. Dette vil blive præciseret i lovforslagets bemærkninger.

En accessorisk forsikringsformidler skal som led i den daglige drift sikre sig, at den til enhver tid iagttager gældende ret, herunder at lovforslagets hæderlighedskrav er opfyldt. Hvis en accessorisk forsikringsformidler bliver opmærksom på, at en person med det overordnede ledelsesansvar for distribution af accessoriske forsikringer ikke længere opfylder lovforslagets hæderlighedskrav, har virksomheden pligt til af egen drift at rette op på dette forhold og iværksætte nødvendige tiltag for at sikre sig, at virksomheden drives i overensstemmelse med gældende ret. Virksomheden kan derfor ikke afvente, at Finanstilsynet med hjemmel i lovforslagets § 28 påbyder virksomheden at afsætte personen, hvis virksomheden inden da selv er blevet opmærksom på, at personen bør afsættes, idet vedkommende ikke længere opfylder kravene i lovforslagets § 10, stk. 1. Da virksomhederne er ansvarlige for til enhver tid at overholde gældende ret, vil dette ikke blive præciseret yderligere i bemærkningerne.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 28, stk. 1, er det korrekt, at strafferetlige sanktioner for overtrædelse af bestemmelsen kun kan komme på tale, hvis en accessorisk forsikringsformidler ikke efterkommer Finanstilsynets påbud om at afsætte den pågældende person. Dette vil ikke blive præciseret yderligere i bemærkningerne.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger til § 10, stk. 1, nr. 1, kan Finanstilsynet i medfør af lovforslagets § 28 påbyde en accessorisk forsikringsformidler at afskedige den ansatte eller fratage den ansatte det overordnede ledelsesansvar for distribution af accessoriske forsikringer. For at imødekomme høringsvarene vil dette også blive præciseret i bemærkningerne til lovforslagets § 28.

Af hensyn til virksomhederne og deres ansatte, og da det ikke er hensigten med lovforslaget at indføre lovgivning med tilbagevirkende kraft, vil lovforslagets overgangsregler ikke blive ændret til ugunst for virksomhedernes og deres ansatte. Den foreslåede overgangsregel til lovforslagets § 10 fastholdes uændret i tråd med høringsvaret fra DRF.

3.5. Regler om god skik, aflønning m.v.

3.5.1. Mulighed for udlevering af informationsmateriale

Forsikring & Pension (F&P) henleder med henvisning til lovforslagets § 12, stk. 2, opmærksomheden på § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, der vedrører Finanstilsynets tavshedspligt for så vist angår fortrolige oplysninger. F&P udtrykker bekymring over, at Finanstilsynet efter deres opfattelse fremover får hjemmel til at offentliggøre selskabernes interne forretningsgange.

Kommentar

Af lovforslagets § 12, stk. 2, fremgår, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis og om udlevering af informationsmateriale for forsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere. Bemyndigelsen i § 12, stk. 2, vedrører disse forsikringsformidlers udlevering af oplysninger til deres kunder og vil blive anvendt til at udstede den kommende bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistributører. Bemyndigelsen vedrører ikke, som anført af F&P, Finanstilsynets indhentelse af oplysninger fra selskaberne eller muligheden for at offentliggøre sådanne oplysninger, herunder forretningsgange.

3.5.2. Aflønning

Forbrugerrådet Tænk anfører i sit høringssvar, at lovforslagets § 13 om aflønningsstrukturer også skal gælde for accessoriske forsikringsformidlere.

Dansk Erhverv anfører, at lovforslagets § 13 ikke bør indebære et generelt forbud mod bestemte aflønningsstrukturer, som indeholder individuelle salgsmål eller bonusmål, så længe disse i øvrigt vurderes at overholde lovgivningen.

Forsikring & Pension (F&P) anfører, at de er tilfredse med, at lovforslaget ikke indeholder et generelt forbud mod aflønningsordninger baseret på salgsmål og provisioner. F&P foreslår også, at det tilføjes til bemærkningerne til lovforslagets overgangsbestemmelse til aflønningsreglerne, at overgangsbestemmelsen også finder anvendelse på individuelle aftaler og ”lokale” overenskomster og ikke kun landsdækkende overenskomster.

Kommentar

Det er korrekt, at lovforslagets § 13 om aflønningsstrukturer efter direktivet også skal finde anvendelse for accessoriske forsikringsformidlere, hvilket ligeledes følger af ordlyden af § 13 og bemærkningerne hertil.

Lovforslagets § 13, stk. 2, er en direktivnær implementering af artikel 17, stk. 3, i forsikringsdistributionsdirektivet, hvorfor lovforslaget ikke stiller strengere krav end direktivets ordlyd. Lovforslaget og bemærkningerne hertil fastlægger derfor ikke et generelt forbud mod bestemte aflønningsstrukturer, som indeholder individuelle salgsmål eller bonusmål.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets overgangsregel til § 13 om aflønning, at reglerne finder anvendelse på aftaler om aflønning, der indgås, genforhandles, forlænges eller fornys efter lovens ikrafttræden. Begrebet aftaler skal fortolkes bredt og er ikke begrænset til landsdækkende overenskomster i bemærkningerne. Da det allerede følger af lovforslagets bemærkninger, at alle aftaler omfattes af overgangsbestemmelsen, vil dette ikke blive præciseret yderligere.

3.6. Uafhængige forsikringsformidlere

3.6.1. Definitionen af uafhængige forsikringsformidlere

Forsikringsmæglerforeningen og Dansk Erhverv anfører, at det vil være hensigtsmæssigt, at begreberne ”uafhængig forsikringsmægler” og ”uafhængig forsikringsformidling” defineres i lovforslagets § 2.

Kommentar

Det har ikke med lovforslaget været hensigten at indføre uafhængig forsikringsmægler som et nyt begreb. Det er i stedet hensigten at fastlægge betingelserne for, hvornår man kan betegne sig som uafhængig forsikringsformidler, herunder forsikringsmægler og hermed give forsikringsmæglere mulighed for at bevare deres titel som forsikringsmægler. Det foreslås derfor, at der er i lovforslagets § 16, stk. 1, foretages en sproglig *tilpasning så det fremgår, at ”for at kunne betegne sig som uafhængig forsikringsformidler, forsikringsmægler eller...”*. Hermed sikres den tilsigtede anvendelse af lovforslagets § 16.

Som konsekvens af de nævnte tilpasninger vurderes det ikke nødvendigt at definere begreberne uafhængig forsikringsmægler og uafhængig forsikringsformidling.

3.6.2. Forbud mod at uafhængige forsikringsformidlers ansatte har dobbeltansættelser eller lignende

Forsikringsmæglerforeningen (FMF) anfører, at de ikke kan støtte formuleringen i lovforslagets § 16, stk. 1, nr. 4, hvoraf det fremgår, at forsikringsformidlers ansatte ikke gennem ansættelse eller anden form for tilknytning til andre forsikringsdistributører eller dertil knyttede koncernselskaber må være afhængige af forsikringsdistributørinteresser.

Med lovforslaget finder FMF, at der opstilles en begrænsning af ansattes muligheder for at søge ansættelse andre steder – en begrænsning som ikke findes i dag, og som heller ikke efter FMFs vurdering findes i andre brancher. FMF anfører, at der er tale om en væsentlig skærpelse.

Lovforslagets § 16, stk. 1, nr. 4, bør derfor efter FMFs opfattelse udgå af lovforslaget, idet FMF finder, at det ved de foreslåede regler om objekti-

vitet og repræsentation af kunden alene – sammenholdt med arbejdsgiverens tilsyn med den ansatte – på tilstrækkelig vis sikrer kunden en uvildig rådgivning hos den uafhængige forsikringsformidler.

FMF anfører endvidere, at bestemmelsen ikke genfindes i direktivet og er en dansk overimplementering.

Kommentar

Forsikringsdistributionsdirektivet skelner ikke mellem afhængige forsikringsformidlere og uafhængige forsikringsformidlere. Med henblik på at give forsikringsmæglerne en mulighed for at bevare deres status som formidlere, der er uafhængige og alene repræsenterer kunden, er de særlige krav til forsikringsmæglerens uafhængighed videreført i lovforslaget.

Da forslaget anvender terminologien fra forsikringsdistributionsdirektivet, og dermed anvender begrebet forsikringsformidler om både forsikringsmæglere og forsikringsagenter, vurderes det mest hensigtsmæssigt, at de særlige krav videreføres som en valgmulighed for de forsikringsformidlere, der ønsker at betegne sig som forsikringsmægler eller uafhængig.

De supplerende krav, der stilles til de forsikringsformidlere, der ønsker at *betegne sig som "uafhængige"*, stammer ikke fra direktivet. Da den enkelte forsikringsformidler kan vælge, om den pågældende vil leve op til de supplerende krav, er der imidlertid ikke tale om en overimplementering af direktivet.

Når en forsikringsformidler over for kunden giver udtryk for, at denne er uafhængig, er det væsentligt, at forsikringsformidleren reelt også er uafhængig, og at denne kan handle uden påvirkning af uvedkommende interesser, der kan være med til at så tvivl om, hvorvidt forsikringsformidleren udelukkende handler i kundens interesse.

I den gældende lovgivning er der et forbud mod, at en ansat forsikringsmægler har ansættelse eller anden form for tilknytning til forsikringsselskaber eller dertil knyttede koncernselskaber. Det har imidlertid vist sig, at ansatte forsikringsmæglere også tager ansættelse i forsikringsagentvirksomheder, der handler på vegne af forsikringsselskaberne. Dette vurderes at være en u hensigtsmæssig praksis, da en kunde risikerer at blive betjent af en ansat hos en uafhængig forsikringsmægler, og senere samme dag blive betjent af den samme ansatte, men nu hos en forsikringsagentvirksomhed, der er afhængig af forsikringsselskabsinteresser. Dette vurderes ikke at kunne forenes med formålet bag reglerne for uafhængighed, der netop skal sikre en fuldstændig uafhængighed mellem forsikringsformidleren og andre forsikringsdistributører, der ikke er uafhængige. Det vurderes, at denne u hensigtsmæssighed ikke kan afhjælpes ved oplysningskrav eller via arbejdsgiverens tilsyn med sine ansatte.

En ansat hos en uafhængig forsikringsformidler kan godt have ansættelse hos en anden uafhængig forsikringsformidler.

Det vurderes derfor, at forslaget § 16, stk. 1, nr. 4, bør opretholdes.

Lovforslagets § 16, stk. 2, giver den uafhængige forsikringsformidler mulighed for at udøve andre former for forsikringsdistribution, der ikke lever op til kravene i § 16, forudsat af denne virksomhed sker i en anden juridisk enhed.

Det har vist sig, at forsikringsmæglere i dag fortolker disse regler således, at det er i overensstemmelse med reglerne om uafhængighed at placere forsikringskontrakter hos en forsikringsagent, der har snævre forbindelser med forsikringsmæglervirksomheden. En forsikringsmægler kan derfor sende et forsikringstilbud i udbud og via et selskab, som forsikringsmægleren har snævre forbindelser med, byde på forsikringskontrakten. Dette vurderes særdeles uhensigtsmæssigt og medfører, at der kan sættes spørgsmålstegn ved uafhængigheden i forsikringsmæglervirksomheden. Det vurderes, at denne uhensigtsmæssighed ikke kan afhjælpes ved oplysningskrav eller via arbejdsgiverens tilsyn med sine ansatte.

Det foreslås derfor, at der i § 16 indsættes et nyt stykke, hvorefter det fremgår, at en uafhængig forsikringsformidler ikke kan placere forsikringskontrakter i en virksomhed, som den uafhængige forsikringsformidler har snævre forbindelser med.

3.6.3. Afklaring af provisionsforbuddet

Dansk Erhverv anfører, at pligten til at videregive provisionen til kunden, ikke bør være til hinder for, at en forsikringsformidler eksempelvis modregner et forfaldent salær på 100.000 kr. i en modtagen provision på 1 mio. kr., inden resten af provisionen videregives til kunden.

Kommentar

Med henblik på at sikre den korrekte anvendelse af § 16, stk. 1, nr. 2, foreslås det præciseret i bemærkningerne til bestemmelsen, at den modtagne provision ikke kan anvendes til modregning af f.eks. forfaldent salær uden, at dette udtrykkeligt er aftalt med kunden.

Det foreslås endvidere præciseret, at i de tilfælde, hvor den modtagne provision ikke straks videresendes til kunden, så skal den behandles som betroede midler.

3.6.4. Yderligere oplysningsforpligtelser til ikke-uafhængige forsikringsformidlere

Forsikringsmæglerforeningen (FMF) anfører, at det ikke er tilstrækkelig klart, hvad der forventes af en forsikringsformidler og en accessorisk for-

sikringsformidler i forhold til en uafhængig forsikringsformidler. De henviser i den forbindelse til, at begrebet rådgivning anvendes i lovforslagets § 2, stk. 2, i definitionen af forsikringsdistribution og i lovforslagets § 14, stk. 2, vedrørende krav om effektive procedurer.

FMF foreslår, at det præciseres, at den rådgivning, som leveres af forsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere, ikke er uafhængig rådgivning, og at kunden bør oplyses om, at forsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere kun yder rådgivning på baggrund af de aftaler, som de har indgået med udvalgte selskaber og de produkter, som de udbyder.

Kommentar

Definitionen af forsikringsdistribution og reglerne om krav om effektive procedurer er udtryk for en direktivnær implementering af forsikringsdistributionsdirektivets bestemmelser herom. I direktivets artikel 18 og 19 er fastsat en række oplysningsforpligtelser til alle forsikringsformidlere om blandt andet aflønning, herunder provisioner fra andre selskaber, og om at forsikringsformidleren har en kontraktretlig forpligtelse til udelukkende at benytte et eller flere forsikringsselskaber til sin forsikringsdistributionsvirksomhed og dermed ikke yder rådgivning på basis af en objektiv og personlig analyse. Disse oplysningsforpligtelser vil blive gennemført i bekendtgørelsen om god skik for forsikringsdistributører. Det vurderes ikke, at der er behov for yderligere oplysningsforpligtelser for at sikre, at kunderne er klar over, at den rådgivning, de modtager fra en forsikringsformidler og en accessorisk forsikringsformidler, ikke er uafhængig rådgivning.

3.6.5. Krav til uafhængige forsikringsformidlere om fremlæggelse af rapport til kunden og om en skriftlig formulering af kundens krav og behov

Forsikringsmæglerforeningen (FMF) foreslår, at der i lovforslagets § 16 stilles yderligere krav til de uafhængige forsikringsformidlere. Der bør efter FMF's opfattelse være krav om, at de uafhængige forsikringsformidlere skriftligt skal formulere kundens krav og behov på basis af kundens egne oplysninger og skriftligt begrunde den rådgivning, som kunden får vedrørende et bestemt forsikringsprodukt. Der bør ligeledes stilles krav om, at den uafhængige forsikringsformidler fremlægger en rapport til kunden forud for kundens endelige beslutning om forsikring af kundens risici.

Kommentar

Lovforslagets § 16 skal sikre, at de forsikringsformidlere, der betegner sig som uafhængige forsikringsformidlere, rent faktisk også er uafhængige. De betingelser, som FMF ønsker medtaget i lovforslaget, vurderes ikke at sikre uafhængigheden yderligere, end de betingelser, der allerede fremgår af § 16. De betingelser, som FMF kræver, egner sig endvidere mere til den kommende bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistri-

butører. Denne bekendtgørelse forventes at indeholde flere af de elementer, som FMF ønsker, da disse fremgår af forsikringsdistributionsdirektivet.

3.7. Øvrige

3.7.1. Finanstilsynets tilsyn med accessoriske forsikringsformidlere

Forbrugerrådet Tænk ser gerne, at Finanstilsynet får en mere aktiv rolle i relation til at føre tilsyn med de accessoriske forsikringsformidlere, i stedet for at lægge ansvaret over på forsikringsselskaberne eller de enkelte forsikringsformidlere.

Kommentar

Lovforslagets regler om ”tilsyn” med de accessoriske forsikringsformidlere og forsikringsformidlernes og forsikringsselskabernes forpligtelser i forbindelse med deres anvendelse af accessoriske forsikringsformidlere, der er undtaget fra loven, følger af en direktivnær implementering af forsikringsdistributionsdirektivets artikel 1, stk. 4.

Finanstilsynet skal efter lovforslaget føre tilsyn med, at forsikringsselskaberne og forsikringsformidlerne i overensstemmelse med reglerne herom sikrer, at de accessoriske forsikringsformidlere, som de anvender, og som falder uden for lovens anvendelsesområde, overholder de regler, der følger i medfør af gennemførelsen af direktivets artikel 1, stk. 4.

3.7.2. Forhandlede retningslinjer

Forbrugerrådet Tænk, Forsikring & Pension, Dansk Erhverv og Finans Danmark finder det positivt, at Finanstilsynet med lovforslagets § 12, stk. 3, får mulighed for at udstede forhandlede retningslinjer inden for redelig forretningsskik og god praksis.

Forbrugerombudsmanden foreslår, at § 12, stk. 3, udgår af lovforslaget. Forbrugerombudsmanden anfører, at en sådan kompetence vil skabe en uheldig retstilstand, da Forbrugerombudsmanden allerede har kompetence til at udstede forhandlede retningslinjer for bl.a. forsikringsformidlere, og der derved kan opstå en situation, hvor der udstedes modstridende retningslinjer inden for samme område. Finanstilsynet har efter Forbrugerombudsmandens opfattelse mulighed for at skabe fornøden klarhed om god skik ved udstedelse af bekendtgørelser og vejledninger. Retningslinjer er et særligt redskab, som følger af, at Forbrugerombudsmanden er undergivet et forhandlingsprincip i markedsføringsloven. Finanstilsynet vil tilsvarende kunne forhandle regulering ved bekendtgørelser med erhvervsorganisationer og Forbrugerrådet Tænk, hvis tilsynet måtte ønske tilslutning til regulering af et givent området.

Kommentar

Det er Finanstilsynets opfattelse, at formålet med markedsføringsloven § 1, stk. 2, der afgrænser hvilke bestemmelser i markedsføringsloven, der finder anvendelse på finansielle virksomheder, er at undtage samtlige virksomheder under Finanstilsynets tilsyn fra de nævnte bestemmelser.

God skik er udtryk for en adfærd, som man bør udvise. Den finansielle regulering indeholder regler om god skik for finansielle virksomheder, som er meget generelt formulerede. Det er de, fordi god skik er et dynamisk begreb, som ændrer sig over tid; i takt med samfundsudviklingen. Det skal reglerne således også kunne.

Forslaget om forhandlede retningslinjer skal sikre Finanstilsynet et redskab til at udfylde rammerne på god skik-området.

Udfyldelsen af rammen skal ske i tæt samarbejde med sektoren. Retningslinjerne skal udarbejdes i en forhandling med både repræsentanter for forbrugerne og de relevante erhvervsorganisationer. Retningslinjerne vil således afspejle en fælles forståelse af, hvad der er god skik på et bestemt område.

Det er forventningen, at inddragelsen af sektoren i udarbejdelsen af retningslinjerne vil medføre, at retningslinjerne i højere grad end en vejledning vil bygge på viden om faktiske forhold og tendenser i sektoren. Endvidere forventes en større efterlevelse af retningslinjerne, bl.a. som følge af, at sektoren er enig i, at retningslinjerne afspejler, hvad der må forstås ved god skik på et bestemt område.

Endvidere vil inddragelsen af sektoren kunne medføre, at det på et tidligt tidspunkt afdækkes, at der er behov for retningslinjer om, hvad der helt konkret udgør god skik på et givent område. Et sådant behov vil ellers oftest først blive afdækket som følge af en række konkrete sager på området.

Retningslinjer kan både rette sig mod en bestemt type finansiell virksomhed eller hele den finansielle sektor inden for et nærmere afgrænset område. Retningslinjerne kan kun omfatte forhold, der er relevante for virksomheder omfattet af lovforslaget og finansielle virksomheder, der udøver forsikringsdistributionsvirksomhed. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at Forbrugerombudsmanden deltager i forhandlingerne om retningslinjer. Herved sikres det, at der ikke er modstrid mellem retstilstanden hos Forbrugerombudsmanden og Finanstilsynet. Hvis et område allerede er omfattet af en af Forbrugerombudsmanden forhandlet retningslinje, bør Finanstilsynet ikke udarbejde en retningslinje på det område. Dette bør præciseres i lovforslagets bemærkninger.

Det fremgår af de særlige bemærkninger, at manglende enighed ikke er til hinder for, at retningslinjerne udstedes. Dette justeres, så der i overensstemmelse med den praksis, der følges hos Forbrugerombudsmanden,

kun udstedes en retningslinje, hvorom der er enighed blandt de forhandlende parter. Såfremt der ikke kan opnås enighed om indholdet af en forhandlet retningslinje, kan Finanstilsynet i stedet udstede en vejledning om emnet.

Som det fremgår af både de almindelige og specielle bemærkninger, har forhandlede retningslinjer retlig karakter af en vejledning, der oplyser om bl.a. fortolkning af reglerne. Retningslinjerne adskiller sig ved at være udarbejdede i samarbejde mellem Finanstilsynet, sektoren og forbrugerrepræsentanter, men har i øvrigt samme retlige status som en vejledning, herunder i forhold til eventuel manglende efterlevelse.

3.7.3. Whistleblowerordning

Finanssektorens Arbejdsgiverforening foreslår, at godtgørelsen efter lovforslagets § 18, stk. 2, udmåles efter principperne i Funktionærlovens § 2 b – og ikke efter ligebehandlingsloven.

Finans og Leasing har anført, at det må antages, at hvis en bank, som i medfør af lov om finansiel virksomhed, har etableret en whistleblowerordning, opfylder denne whistleblowerordning kravene efter lovforslagets § 17, hvilket bør fremgå af bemærkningerne.

Kommentar

I forbindelse med implementeringen af Bankpakke 6 blev det politisk besluttet, at godtgørelse som følge af forskelsbehandling af ansatte, som indberetter en overtrædelse til virksomheden eller Finanstilsynet, skal udmåles efter principperne i ligebehandlingsloven. Ifølge bemærkningerne til ligebehandlingsloven er der ikke fastsat en maksimumgrænse for godtgørelsen, og godtgørelsens størrelse fastsættes af domstolene under hensyn til den enkelte sags omstændigheder og under iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Udmåling af godtgørelsen efter ligebehandlingslovens principper frem for principperne i Funktionærlovens § 2 b udgør en bedre beskyttelse af de ansatte, der indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser til en whistleblowerordning. Det vurderes derfor hensigtsmæssigt og rimeligt at fastholde denne retstilstand, hvilket også svarer til gældende ret for udmåling af godtgørelser for overtrædelse af forbuddet mod forskelsbehandling af ansatte, som indberetter overtrædelser til en whistleblowerordning efter anden finansiel lovgivning.

Da lovforslagets § 17 materielt svarer til ordlyden af § 75 a i lov om finansiel virksomhed med de fornødne tilpasninger til anvendelsesområdet, og da begge bestemmelser er implementeret på baggrund af Bankpakke 6, vil en ordning, som iagttager kravene i § 75 a i lov om finansiel virksomhed, formodentlig også opfylde kravene efter lovforslagets § 17. Da Finanstilsynet altid vil foretage en konkret vurdering af en virksomheds ordning på baggrund af gældende ret, og da gældende ret med tiden også kan blive justeret på baggrund af f.eks. EU-regulering, politiske beslut-

ninger m.v., vil det ikke være hensigtsmæssigt at præcisere lovforslagets bemærkninger som foreslået af Finans og Leasing. Forholdet ses heller ikke nærmere præciseret i bemærkningerne til de øvrige 11 love, som også fastlægger materielt ensartede regler om whistleblowerordninger i finansielle virksomheder.

3.7.4. Grænseoverskridende salg via internettet

Danmarks Rejsebureau Forening (DRF) har anført, at det bør konkretiseres, i hvilke tilfælde distribution af forsikringer via internettet til kunder i andre lande medfører, at distributøren skal give meddelelse i medfør af lovforslagets § 19 om grænseoverskridende tjenesteydelser. DRF ønsker det endvidere præciseret, til hvem der skal gives meddelelse.

Kommentar

Det vil afhænge af en konkret vurdering, om en forsikringsformidler eller accessorisk forsikringsformidlers distribution af forsikringsprodukter via internettet til kunder i andre lande vil være at betragte som en grænseoverskridende tjenesteydelse i medfør af lovforslagets § 19.

Hvis en virksomhed har indrettet sin markedsføring via internettet, så den målretter sig andre markeder end det danske, vil der være tale om en grænseoverskridende tjenesteydelse, der skal gives meddelelse om, jf. lovforslagets § 19. I den forbindelse vil Finanstilsynet lægge vægt på, om virksomhedens hjemmeside har et internationalt domænenavn, om virksomhedens hjemmeside anvender et andet sprog end dansk, og hvor virksomheden markedsfører sine forsikringsprodukter. Det foreslås, at dette præciseres i bemærkningerne.

Det foreslås endvidere præciseret, at der altid skal gives meddelelse til Finanstilsynet, når der ydes grænseoverskridende tjenesteydelse, jf. § 19.

3.7.5 Forsikringsformidlers årlige indberetninger

Forsikringsmæglerforeningen, Forsikring & Pension (F&P), Finans og Leasing, Finans Danmark og Dansk Erhverv finder, at indberetningskravet i lovforslaget § 7, stk. 3, er udtryk for en overimplementering af direktivet.

De nævnte interessenter anfører, at især forslaget om at skulle indberette antal kunder og antal ansatte med kundekontakt vil medføre betydelige administrative byrder, idet der er tale om data, der i dag ikke registreres, og da det især for accessoriske forsikringsformidlere kan være vanskeligt at afgrænse kundebeholdningen.

Kommentar

Forsikringsdistributionsdirektivets artikel 12 angiver, at der skal udpeges en kompetent myndighed, der skal have alle beføjelser, der er nødvendige

for at varetage dens opgaver efter direktivet. I lovforslaget udpeges Finanstilsynet som tilsynsmyndighed, og det forudsættes, at Finanstilsynet på dette område, i lighed med det øvrige finansielle område, skal føre et risikobaseret tilsyn.

For at det risikobaseret tilsyn kan være faktabaseret og ikke tilfældighedspræget, er det en forudsætning, at Finanstilsynet har et vist kendskab til de virksomheder, der er under tilsyn, og mulighed for løbende at følge udviklingen i den enkelte virksomhed med henblik på at kunne identificere de virksomheder, som tilsynsaktiviteterne bør koncentrereres om. Rigsrevisionen har således fokus på, at offentlige tilsynsmyndigheders tilsynsaktiviteter tilrettelægges og gennemføres på basis af data.

Finanstilsynet har en generel hjemmel til at kræve alle oplysninger af en virksomhed, som tilsynet finder nødvendige, og denne hjemmel ville kunne udnyttes til at indsamle data til brug for tilrettelæggelsen af tilsynet med forsikringsformidlerne. Imidlertid skønnes det mere transparent og forbundet med mindre administrative byrde for virksomhederne, at det i loven fastsættes, hvilke data, der skal indberettes til brug for tilrettelæggelsen og udførelsen af det risikobaserede tilsyn, og hvornår disse skal indsendes, fremfor at tilsynet indkalder data ved brug af den generelle hjemmel.

Forsikringsmæglere er efter den gældende lov om forsikringsformidling forpligtet til årligt at indberette en række data, herunder virksomhedens omsætning, og hvor kundernes forsikringer er placeret, hvorimod forsikringsagenter, herunder agenter for udenlandske forsikringsselskaber, ikke foretager indberetninger. I lovforslaget foreslås det, at alle forsikringsformidlere, men ikke accessoriske forsikringsformidlere, årligt skal indberette ganske få nøgletal. Disse data vil blandt andet kunne vise, om virksomheden har hurtig, kraftig vækst, hvilket kan være en indikation for, at der er behov for særlig tilsynsmæssig bevågenhed.

Det fremgår af høringssvarene, at navnlig kravet om at skulle indberette antal kunder og antal ansatte med kundekontakt giver anledning til særlige afgrænsningsproblemer. Det foreslås på den baggrund, at disse indberetningskrav fjernes, og at krav om indberetning af antal kundeaftaler ændres til et krav om indberetning af antal formidlede forsikringspolicer.

3.7.6. Tilføjelse af ny bestemmelse om forsikring af store risici

For at sikre en korrekt gennemførelse af artikel 25, stk. 4, i forsikringsdistributionsdirektivet foreslås det, at der indføres et nyt stk. 4 i § 14, hvorefter § 14 ikke finder anvendelse på forsikringsprodukter, der består af forsikring af store risici.

Kommentar

Den foreslåede ændring er ikke påpeget i høringen, men er konstateret af Finanstilsynet. Ændringen foretages for at sikre en korrekt gennemførelse af den nævnte bestemmelse i forsikringsdistributionsdirektivet.

4. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 23. juni til den 4. august 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tilægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Børsmæglerforeningen, Intertrust (Denmark), Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Grundforskningsfond, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit Råd, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Europæiske Centralbank, Ejendomsforeningen, Energi og Olieforum, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, FinansDanmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forbrugsforeningen, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringselskaber, Foreningen af Interne Revisorer v/ Ane Marie Christensen, Foreningen Danske Revisorer, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Garantiformuen, Garban-Intercapital Scandinavia, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Investeringsfondsbranchen, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kuratorforeningen, Købmandstandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Mybanker, NASDAQ Copenhagen A/S, Nets, Parcelhusejernes Landsforening, PostNords Juridiske afdeling, Regionale Bankers Forening, Revisornævnet, Rigsrevisionen, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Thomson

Reuters Nordic, Transparency International Danmark, Udbetaling Danmark, VP Securities A/S og Western Union.

Følgende organisationer m.v. har haft bemærkninger med indhold:

- Danmarks Rejsebureau Forening
- Dansk Erhverv
- Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER)
- Finans Danmark
- Finans og Leasing
- Finanssektorens Arbejdsgiverforening
- Forbrugerombudsmanden
- Forbrugerrådet Tænk
- Forsikring & Pension
- Forsikringsmæglerforeningen
- Justitsministeriets Databeskyttelseskontor
- Statsministeriet